

stemænd, vil man se, at Skovarbejderne ere langt daarligere stillede, idet deres Dagløn, som jeg tidligere har berørt, er 1 Kr. 60 Ø. om Vinteren og 2 Kr. 20 Ø. om Sommeren, og det ville sikkert de fleste indrømme er ikke nogen stor Dagløn. Men saa er der navnlig fra den højtærede Landbrugsministers Side gjort gældende, at disse Folk have adskillige Begunstigelser, som andre Statsarbejdere ikke have, og blandt disse Begunstigelser er det stærkt fremhævet, at den fri Bolig havde stor Betydning. Jeg tror imidlertid, at dette overvurderes i ikke ringe Grad, og jeg blev overbevist herom forleden ved at aflægge et Besøg i et af disse Huse, som en Hegnsmand derovre havde faaet anvist til Bolig. Det var en meget daarlig indrettet og i høj Grad utidsvarende Bolig. Der var to ganske smaa Rum, og for at skaffe den fornødne Sengeplads havde man maattet indrette Gangen til Sovekammer, og i disse tarvelige Omgivelser boede en Familie paa 7 Personer. Spisekammer og Køkken vare adskilte fra Kostald og Svinesti ved en Halvstensmur, og Ajlen fra Svinestien var trængt igennem Muren og stod højt i Spisekammeret og udbredte naturligvis en uappetitlig Stank derinde. Jeg tror ikke, det er værd, at vi værdsætte en saadan Fribolig alt for højt. I hvert Tilfælde vilde denne Mand — og som det er gaaet denne Hegnsmand, er det gaaet med de fleste Hegnsmandsboliger i Silkeborg Skovdistrikt — være langt bedre tjent med at faa sine 3 Kr. om Dagen og saa være fri baade for Boligen og for Græsning til en Ko, han skal skaffe sig ude i Skoven, som han bedst kan. Et Udhus har man heller ikke fundet Anledning til at bygge ved denne Hegnsmandsbolig, og Furagen maa derfor anbringes paa bedste Maade paa Loftet over Stuerne. Et Udhus til Brænde har han selv maattet opføre, saa det synes i det hele, at man har stillet sig ret smaaligt overfor disse Hegnsmand. Jeg ser af Anmærkningerne til Landbrugsministerens Budget til § 2, at man har fundet Anledning til at opføre en lille Bevilling til Gravning af en ny Brønd ved et Skovløberhus ovre paa Sjælland, og det anføres som Motiv til, at en saadan Foranstaltning er nødvendig, at Brønden ligger 130 Alen, tror jeg det er, fra Beboelseshuset. Men ved den Hegnsmandsbolig, jeg omtalte før, og ved adskillige andre ovre i Silkeborg Skovdistrikt ligger Brønden baade 200 og 300 Alen borte fra Huset. Kan man altsaa give en lille Indrømmelse til en Skovløber her paa

Sjælland, synes jeg, det var rimeligt, at man ogsaa imødekom de beskedne Andragender fra Hegnsmandene ovre i Silkeborg Skovdistrikt.

Jeg vil naturligvis indrømme, at man kan ikke gøre den højtærede Landbrugsminister ansvarlig for disse Enkeltheder, idet han selvfølgelig ikke kan have Kendskab til dem, men det vilde sikkert være heldigt, om der fra Landbrugsministerens Side blev paalagt Skovrideren at være mere lydhor overfor de Krav, som fremkomme fra Skovarbejdere og Hegnsmand, idet han hidtil har stillet sig uvilligt, hver Gang der kom Krav frem om en Forbedring af deres Løn- og Arbejdsvilkaar og ogsaa til Gennemførelse af de fornødne Foranstaltninger til deres Boligers Vedligeholdelse og Istandsaetelse. Ej heller har Skovrideren fundet sig beføjet til at udbetale det Beløb paa 50 Kr., som er stillet til de forskellige Skovrideres Raadighed til Uddeling af Værktøj blandt Skovarbejderne. Jeg synes, at det er saa smaaligt, at han ikke finder sig foranlediget til at anvende dette Beløb, og jeg vil, som sagt, haabe, at der maatte komme et Paalæg til ham om at gøre Brug af denne Bevilling. Endelig vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Landbrugsminister, om den Forbedring i Akkordpriserne, som blev stillet i Udsigt i Fjor, nu snart kan ventes at komme Skovarbejderne i Silkeborg Skovdistrikt til gode. Landbrugsministeren mente jo, at han ikke kunde komme længere i Fjor end til de sjællandske Skovarbejdere, men jeg vil saa haabe, at det i Aar maa lykkes at naa saa vidt, at Skovarbejderne i Silkeborg Skovdistrikt ogsaa kunne faa godt af denne Forhøjelse af Akkordpriserne.

Det paa Finansloven foreslaaede Statstilskud af 15,000 Kr. til Hedeopdyrkning hilser jeg med Glæde. Vi maa sikkert videre ad denne Vej. Jeg omtalte disse Forhold i Fjor, og jeg er derfor glad ved her at se en Forhøjelse i Aar. Det er kun et lille Afdrag paa det, som Samfundet skylder disse stræbsomme Mænd, som ved et anstrengende og opslidende Arbejde søge at drage nyt Land ind under Kultur. Det er sikkert erkendt, i alt Fald af dem, som kende til Forholdene, at disse Hedeopdyrkere leve under højest tarvelige Vilkaar. Jeg havde Lejlighed til forleden at gøre lidt Erfaringer i den Henseende, idet der til Alderdomsunderstøttelse i Silkeborg meldte sig en saadan Hededyrker. Han oplyste i sit Andragende, at han i 30 Aar havde arbejdet ude paa en Hedelød, som han havde forskaffet sig ved, at han som